

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

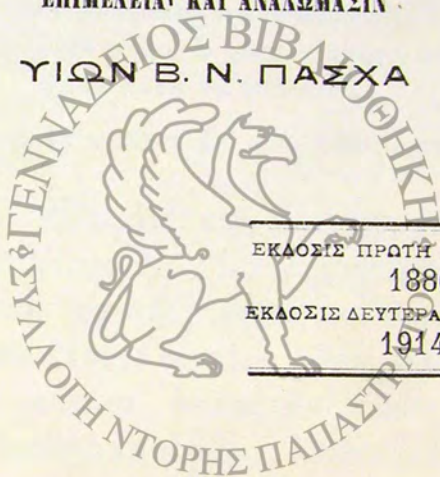
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΚΑΙ ΑΘΛΟΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 7 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΩΜΑΣΙΝ

ΥΙΩΝ Β. Ν. ΠΑΣΧΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ ΕΝ ΠΑΤΡΑΣΙΣ

1886

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1914

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑ

1914

ΜΝΗΜΗ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΣΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛΟΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Ζ΄ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ· εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στιχ. στ'· καὶ
ψάλλομεν προσόμοια.

Ἦχος Β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἕστης πρὸ
βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύ-
ρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ δεσμοῖς ἁμι-
λήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδρα-
μες πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύ-
ρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνίζουσας ἀπο-
λαύουσα. δὶς.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ
ἀνεδείχθης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπου-
σα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαι-
δραῖς ἀγλαταῖς· ὅθεν τὸν οὐράνιον θάλαμον ὤκησας,
ἐνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα
πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε. δὶς.

Ρίζης εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραιότατος
ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως τὰ

κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθλοφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον, ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκοθεῖς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος, αὐτὸν ἰκέτευε σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξοδος. Τὸ φῶς ἰλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ γὰρ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελέξαμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεός ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἐπι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξον ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν

κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁμισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀποτομον ὀργῆν, εἰς ῥομφαίαν· συνεχπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου

τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Εἰς τὴν λιτὴν, ἤχος α'.

Πλουσίοις χαρίσμασιν ὁ Χριστὸς σὲ ἡμείψατο Κυριακῇ πανεύφημε, ὅτι τὸ θράσος τῶν ἀνόμων, ἀνδρειοφρόνως κατέλυσας, καὶ θυσίαν λογικὴν τὸ παρθενικόν σου σῶμα θεῷ προσενήνοχας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκδίασαμένη, τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας, Δαδιτικῶς ἀναδοῦσα, ἐκόλληθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου νυμφίε ἐπουράνιε, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβου καὶ ἐβεβαίωσάς με, ὡς οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγῆσομαι τὰ θεῖά σου θαυμάσια. Ὅθεν αἴτησαι σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος α'.

Ως ἐν πέτρᾳ στερρᾷ τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ

προσερεισθεισα Κυριακή πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας καὶ στέφος δὲ τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπέιληφας.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμηθῆς ἔνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Κυριακή πάνσεμνε, τελοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Ως ἀλάδαστρον μύρου τὸ αἷμά σου προσενήνοχας τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Κυριακή μάρτυς ἀθλοφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἶληφας, στέφος ἀφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. Ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὠραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τῆ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλαμῶν ἤξιώθης, ὡς παρθένος καὶ μάρτυς Χριστοῦ πολύαθλε.

Ἦχος γ'.

Αθλητικὴν πανήγυριν πιστοί, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελωδήσωμεν, τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσαστο, καὶ τὴν θείαν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσεως, τῆς καλλιμάρτυρος, ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου, Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναικες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου φιλόανθρωπε· τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἔλθειν, εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος β'.

Ο παλαιᾶς τῆς πλάνης ἀρχηγέτης πρὸ ποδῶν συντέτριπται, τῆς νύμφης Χριστοῦ Κυριακῆς· ζέσει γὰρ κρατυνομένη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, εἰδώλων σεβάσματα, ὡς ἀσεβῆ διήλεγξε, καὶ τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ὡς στρουθίον ἐξεμυκτήρισεν· αὐτῆς ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ Ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης· ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Εἰς τὸν στίχον ἀπόστιχα ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Αθλησιν ὑπέμεινας τῇ σῇ παλαιίστρα κατάλληλον, Κυριακή πανεύφημε, παρθενίας ἔνδοξε,

μαρτυρίου αἷμα συγκεκερασμένη ὄθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο, πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς παρθένος πανάμωμος, καὶ ὡς μάρτυς ἀήττητος.

Στιχ. Ῥπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἢ ὠραιότης ἢ ἔνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν ὡς κρίνον γὰρ ἔλαμψας ἐν μοναῖς ἀγίων, ἐκλελευκασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφοινημένη πάνσεμνε, διὸ σέ καὶ οὐράνιος τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, καὶ παστάς ἀκατάλυτος, ὡς παρθένον καὶ μάρτυρα.

Στιχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Κύκλω παρενέλαβε, Κυριακή σε πανεύφημη, ὁ ρυόμενος ἄγγελος, ἐκ βρέφους τὸν Κύριον, φοβουμένη ὠφθης, καὶ ἀνακειμένη, ὥσπερ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παντοκράτορι. Ἐντεῦθεν κατεπάτησας τοῦ Ἰλαριανοῦ τὴν παράνοϊαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Αθλητικὴν ὀδεύσασα ὁδὸν, παρανομούντων ἐξέφυγες βουλὴν, Κυριακὴ πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσήλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ μάρτυς ἀνδρεία,

χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε, σὺ ἢ ἄμπελος ἢ ἀληθινή, ἢ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σέ ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῆς ἀθλοφόρου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Βασιλείον διαδήμα.

Ως βρύσις πολύκρουος παρθενομάρτυς Χριστοῦ, κατήρδευσας πάνσοφε τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, καὶ ἠθλησας ἄριστα, ἔσωσας τοὺς ἐν σκότει τῆς εἰδωλομανίας, αἰγλή τῶν σῶν θαυμάτων, Κυριακὴ ἀθλοφόρε· διὸ ἐν παρρησίᾳ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν Α'. στιχ.

Κάθισμα ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τελοῦντές σου, Κυριακὴ ἐνδοξε,

τὴν χάριν αἰτούμεθα καὶ τὴν ἀντίληψιν, τὴν σὴν οἱ τιμῶντές σε· ῥῦσαι οὖν ἀθλοφόρε ἐκ παντοίας ἀνάγκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνητάς σου, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, καὶ τῶν πλημμελημάτων δίδου τὴν ἄφεσιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ἡ μόνη κηύσασα, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαι με τῶν παγίδων τοῦ δολίου βελιάρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Εἰς τὴν 6', στιχ. Κάθισμα ἤχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Ζῆλον ἔνδοθεν ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχουσα ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας· καὶ ὁμιλήσασα βασάνοις, διήνυσας τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι· παρθενομάρτυς Κυριακὴ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό, καὶ νῦν. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὰ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριήλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖον σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὐοσμον, κοιλάσιν ἐξήνθησας, Κυριακὴ τῷ Χριστῷ, μαρτύρων πανεύφημε· λάμψεσιν ἐφωτίσθης, ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπελαύνουσα βλάβην· διὸ καὶ ἐορτάζομεν μάρτυς τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ταχὺ δέξαι δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σκέδασον τὰς ἐνέδρας καὶ τὰ θράσση παρθέने, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμε.

Ἐπινομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχες μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Εὐαγγέλιον μαρτυρικόν· ὁ Ν. Δόξα, ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν· ταῖς τῆς Θεοτόκου,

Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. δ'.

Ρηγνυμένης σαρκός, οὐδόλως ἐφρόντισας Παρθενομάρτυς, Κυριακὴ πανένδοξε· ἀλλὰ τραυμάτων, μᾶστιξί τε καὶ ἄλλοις, προθύμως ἐκδέδωκας διὰ τὴν ἄνω λαμπρότητα. Ὅθεν Χριστὸς ὁ νυμφίος σου καὶ στεφανοθέτης, στεφάνῳ διπλῶ σέ κατέστεψε, τῆς παρθενίας τε καὶ ἀθλήσεως· αὐ-

τὸν οὖν ἰκέτευε, ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κτλ.

Ὁ κανὼν. ᾠδὴ α΄. ἤχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις τῶν ἁσωμάτων τάξεσι, καὶ νῦν μετ' αὐτῶν χορεύουσα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Χριστὸν, καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σέ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Τὸ θῆλυ, ἀρρενωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ πρὶν, θεία δυνάμει καταδέδληκε.

Σταυρῷ σε ἀναρτηθέντα, Δέσποτα, κατανοήσασα ἡ εὐκλεῆς σου Κυριακῆ, αἰκισμῶν καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμουμένη σθένει σου, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νευρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ανάψας σου τὴν ψυχὴν, ἔρωσ ὁ θεῖος, τῆς σαρκὸς ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσε.

Ισχύϊ πανουργικῆ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, τῆς κεφαλῆς στέργουσα· Κυριακῆ καρτερῶς τὴν ἀφαίρεσιν.

Αιμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἐσβέσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἠρδευσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, μήτηρ θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα· ἤχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὰς βασάνους γενναίως ἢ ἀθλοφόρος σου, ὑπομείνας πάσας τὰς τῶν τυράννων, Χριστέ, κατεπάτησεν ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀνεδείχθη ἀληθῶς τροπαιοφόρος κατ' αὐτοῦ καὶ στέφος εἰληφε δόξης, ἐκ σοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου· καὶ νῦν πρεσβεύει εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· χαῖρε τειχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχειμάστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε· ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνοῦντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθένη σε ἰδοῦσα.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, καθάπερ λύκοι οἱ δυ-

σμενεῖς σπαράττοντες, Κυριακή, ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὄλην Θεῷ ἀπετέλεσαν θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τὸν πτερίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασά καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, Χριστῷ ἀναμέλπουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ νυμφίου πυρπολουμένη, ἄνθρακας καὶ πλάνην, γενναιόφρων, λύθρῳ ἐναπέσβεσεν αἱμάτων, καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθείας ἐξήρανε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας, ὦ παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθελεύουσα πάλιν. Ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μῦρον ἐκκενωθὲν, τὸν Χριστὸν ἠγάπησας Κυριακή, ἡ γενναιόφρων· καὶ ἠκολούθησες τούτῳ ἐν ἄσμασι δοξάζουσα.

Τῷ κάλλει τὴν ψυχὴν τετρωμένη παρέδραμεν, ὦ Δέσποτα, ἡ παρθένος, τὰ ὀρώμενα κάλλη, ἀθλήσει ὑπερλάμπουσα.

Ολην σεαυτὴν τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων τὸ πρότερον τελέεσασα.

Θεοτοκίον.

Σέ ὄπλον ἄρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σέ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας Θεόθυμπε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ στ΄. Ὅσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ανδρεῖον ἐν γυναικείῳ σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πάλιν, ἐπεξῆλθες, Κυριακή, κατὰ τῶν τυραννούντων· καὶ ρομφαία ὑπομονῆς αὐτοὺς ἐθανάτωσας.

Εἰσέτι σταζομένη τῷ αἵματι, πάνσεμνε, τῷ σῷ γυμφίῳ παρέστης, καλλοναῖς παντοίαις ὠραῖσμένη, καὶ τῇ τούτου εἰς αἰεὶ ἐντροφᾶς ὠραιότητι.

Ερωτι τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες· Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι τὸν ὠραῖον κάλλει· ὅθεν βασάνους ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι παρθένος ἐν μήτρα, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κοντάκιον, ἤχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς τοὺς θεῖους καὶ παλαιίσματα, ἐγκωμίοις, ἄσαι νῦν· φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνά πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούση·, τριλόχριστοι, Μεδοντός τε δυσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρά πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἡ τῶν ἀθέων μιὰ καὶ δυσώνυμος αἴρεσις· τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουσεν, ὡς τοὺς μὴ εἰκοντάς τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ θάνατον ἀπειλήσαι σφοδρόν τε καὶ δύσμορον Ἄλλ' ἡ μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυράννων ἀθέους προσταγὰς τε καὶ ἀπειλάς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρόν κατεπάτησεν. Ὅθεν ὠφθη ἀληθῶς κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Ζ'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ ἀθλοφόρου τοῦ Χριστοῦ Κυριακῆς.

Στιχ. Κυριακὴ θανοῦσα, τὴν τομὴν φθάνει προαιρέσει, πλήν καὶ τελειοῦται ξίφεϊ.

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει σβ'. ἦτον ἀνδρόγυνόν τι Χριστιανικὸν Δωρόθεος καὶ Εὐσεβία ὀνομαζόμενον, οἵτινες ἐπειδὴ ἦσαν ἀτεκνοὶ παρεκάλουν τὸν Θεὸν νὰ τοῖς χαρίσῃ τέκνον, ὑποσχόμενοι νὰ χαρίσουν πάλιν τὸ γεννηθὲν παιδίον εἰς αὐτόν. Ὅθεν ὑπήκουσεν ὁ Θεὸς τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐγέννησαν παιδίον θηλυκὸν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ· διὸ καὶ ὀνόμασαν αὐτὸ Κυριακὴν, τὴν ὁποίαν βαπτίσαντες, ἀνέθρεψαν ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου κατὰ τὸν ἀπόστολον καὶ ἐφύλακτον αὐτὴν Παρθένον, ἐπειδὴ ἔμελλον νὰ τὴν ἀφιερῶσιν εἰς τὸν Θεόν. Ὅταν δὲ ὁ δυσεβὴς Διοκλητιανὸς ἐκίνησε διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, τότε παρεδόθησαν οἱ γονεῖς τῆς ἁγίας μὲ αὐτὴν εἰς τὸν τύραννον ὁ ὁποῖος ἀνακρίνας, τοὺς μὲν γονεῖς τῆς ἁγίας ἔδειρε, καὶ ἔστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Δούκαν Ἰουστον, τὸν εὐρισκόμενον

κατὰ τὰ μέρη τῆς ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ Μελιτινῆς, ἣτις κοινῶς Μαλατιὰ ὀνομάζεται· τὴν δὲ Κυριακὴν ἀπέστειλεν εἰς τὸν Καίσαρα Μαξιμιανὸν τὸν εὐρισκόμενον εἰς τὴν Νικομήδειαν. Ὁ Μαξιμιανὸς λοιπὸν ἀνακρίνας τὴν μάρτυρα καὶ εὐρών αὐτὴν στερεᾶν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἔρριψε κατὰ γῆς καὶ τὴν ἔδειρεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἁγία προσηύχετο, διὰ τοῦτο ἐθυμώοντο ὁ τύραννος κατὰ τῶν στρατιωτῶν τῶν βασιλιζόντων τὴν μάρτυρα. Τότε ἡ ἁγία λέγει πρὸς τὸν Μαξιμιανόν· μὴ πλανᾶσαι, ὦ Μαξιμιανέ, ποτὲ δὲν θέλεις μὲ νικήσει, τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος μοι. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Μαξιμιανὸς ἀποκαμῶν, ἔπεμψε τὴν ἁγίαν εἰς τὸν ἄρχοντα τῆς Βιθυνίας, Ἰαριανὸν ὀνόματι. Ὁ δὲ Ἰαριανὸς ἀνακρίνας τὴν μάρτυρα, ἔμβασεν αὐτὴν μέσα εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων. Ἐκεῖ δὲ προσευχηθεῖσης τῆς ἁγίας, ἔγεινε μεγάλος σεισμὸς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκρημνίσθησαν τὰ εἰδῶλα καὶ ἔγιναν ὡσὰν κονιορτός. Ἐπηκολούθησε δὲ πρὸς τούτοις ἀνεμοστρόβιλος τις, ὅστις ἐσχόρπισεν εἰς τὸν ἀέρα τὸν κονιορτὸν τῶν εἰδώλων, ἀστραπή δὲ ἐπιπεσοῦσα, κατέκαυσε τὸ πρόσωπον τοῦ ἄρχοντος Ἰαριανοῦ. Ὅθεν ἐκεῖνος κρημνισθεὶς ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ ἐξέφυξεν. Ἐλθὼν δὲ ἄλλος ἄρχων διάδοχος ἐκείνου, καὶ μαθὼν ταῦτα, κατεδίκασε νὰ καῖ ἡ ἁγία εἰς τὸ πῦρ. Καὶ ἦναψαν οἱ ὑπηρέται πυρκαϊὰν μεγάλην, καὶ ἔσπρωξαν τὴν μάρτυρα μέσα εἰς αὐτήν. Ἡ δὲ ἁγία σηκώσασα τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, προσευχήθη τῷ Θεῷ ἐπὶ πολὺ. Ὅθεν μολονότι ἦτο καιρὸς εὐδίας, κατέβη ὅμως σύννεφον ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσβυσεν ὅλην τὴν φωτιάν, χωρὶς νὰ βλαφθῇ ἡ μάρτυς τελείως ἀπ' αὐτήν. Μετὰ ταῦτα ἀφῆκεν ὁ τύραννος διάφορα θηρία ἐναντίον τῆς ἁγίας, ἀλλ' ὅμως δὲν κατώρθωσε τίποτε, ἐπειδὴ καὶ τὰ θηρία ἐκυλίσθησαν ὡς ἄρνια ἡμέρα εἰς τοὺς πόδας τῆς ἁγίας χωρὶς ποσῶς νὰ τὴν βλάψωσιν. Ὅθεν βλέποντες πολλοὶ Ἕλληνες τὸ παράδοξον αὐτὸ θαῦμα, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν· ἔπειτα ἐβλήθη ἡ μάρτυς εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τὴν ἐρχομένην ἡμέραν ἐκάθισεν ὁ ἄρχων εἰς τὸ βῆμα καὶ ἔδωκε κατὰ τῆς ἁγίας τὴν τοῦ θανάτου τελευταίαν ἀπόφασιν. Ὅθεν οἱ δῆμοι ἤγαγον αὐτὴν ἔξω τῆς πόλεως διὰ νὰ τὴν ἀποκεφαλίσουν. Ἡ δὲ ἁγία ἐζήτησε καιρὸν, ἵνα προσευχηθῇ. Καὶ προσευχηθεῖσα ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἐδίδαξε τοὺς ἀκολουθήσαντας αὐτὴν Χριστιανούς. Εἶτα πλαγιάσασα εἰς

τὴν γῆν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ. Ἐλθόντες δὲ πρὸς αὐτὴν οἱ στρατιῶται οἱ μέλλοντες νὰ τὴν ἀποκεφαλίσωσι, καθὼς τὴν εἶδον νεκρὰν ἐξέστησαν. Ἠκούσθη δὲ καὶ θεῖα φωνὴ εἰς αὐτοὺς λέγουσα· «πορεύεσθε ἀδελφοί, καὶ διηγείσθε εἰς ὅλους τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ στρατιῶται γυρίσαντες ἐδόξασαν τὸν Θεόν. **(Τὸν κατὰ πλάτος βίον αὐτῆς, ὄρα εἰς τὸν Νέον θησαυρόν)**· ἦς ταῖς πρεσβείαις ἀξιωθείμεν καὶ ἡμεῖς τῆς οὐρανῶν βασιλείας Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐν θαύμασι μεγίστου

Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῶ ὄρει τῆς Μάνης ἐν Πελοποννήσῳ.

«Διεῖς πτέρυγας, εἶπεν ἂν Μωσῆς, πάτερ, ὡς ἀετός τις ἐξανέπτης πρὸς πόλον.

» Ἐβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέλας ἐμφρονα εἶλεν.

Ἄγιος ἱερομάρτυς **Εὐστάθιος** πυρὶ τλειοῦται.

«Πρὸς εὐστάθιαν καρδίας Εὐσταθίου, «καὶ πῦρ συρίζον ἡρεμοῦν ὄφθη ὕδωρ».

Ἄγιος **Πολύκαρπος** ὁ νέος μαχαίρα τελειοῦται.

«Οὕτως ὄναιο σῶν, σφαγεῦ, θελημάτων σφάττειν τάχει με τὸν Πολύκαρπον θέλων».

Ἄγιος μάρτυς **Εὐάγγελος** ξίφει τελειοῦται.

«Εὐάγγελος τὸ θεῖον ἐκ ξίφους τέλος· Εὐαγγελισμὸν εἶχε τοῦ θείου στέφους».

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων **Περεγρίνου** καὶ τῶν σὺν αὐτῷ **Λουκιανοῦ, Πομπηῶ, Ἠσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, Γερμανοῦ** καὶ **Ῥπερεχείου** καὶ τῶν σὺν αὐτῷ λοιπῶν.

«Σὺν ἕξ κατῆλθεν εἰς βυθὸν Περεγρίνος, ἀθλήσεως ἐκεῖθεν ἀγρεύσων στέφος».

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνια, πέλεις τοῦ πυρός, λαμπάδας καρτερικῶς ἐν τῷ φάλλειν ὑπομείνας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Σαυτῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Χριστὸν, τὴν τῆς

πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἐναποκρούουσα.

Οὐ δειλιῶσα ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσημενε, Κυριακῇ, τῇ πυρᾷ προσέρχη, ἀναψυχὴν αἰσθημένη καὶ κρᾶζουσα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, Χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η΄. Χείρας ἐκπετάσας.

Ωραία ἐν κάλλεσι τῶν σῶν, στιγμάτων γέγονας, καὶ κατηγγύησας Παρθένος ἄφθορος μένουσα τῷ νυμφίῳ λόγῳ πάνσημενε, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένῳ Θεῷ, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. **Δίς.**

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθένων τάγμασι, δήμοις μαρτύρων τε, συναρτάζουσα, πρόσωπον ἀτενίζουσα πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς θεότητος γέγονας ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ

τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅθεν πάντες σέ εὐλογοῦ-
μεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ῥῆθ' θ'. Λίθος ἀχειρότητος.

Ὡς περικαλλῆς καὶ ὠραία, καὶ περιδέξιος παρ-
θένος, ὡς ἀκαταγώνιστος μάρτυς, καὶ τοῦ Δεσπό-
του νύμφη Πανάμωμος, χρυσοειδέσι πτέρυξι, πρὸς
τὰ οὐράνια ἀνεπέτασας.

Σέ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον τρυ-
γόνα, καὶ περιστερὰν, κεχρυσωμένας τῷ μαρτυ-
ρίῳ ἔχουσας πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν,
καὶ καταπαύσασαν, γεραίρομεν.

Ἐνδον τῆς ἀφθάρτου παστάδος, κατασκηνώ-
σασα, θεόφρων, ταῖς ἐκπεμπομέναις ἀστραπαῖς,
τοῦ σοῦ νυμφίου φαιδρνομένη ἀεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέ-
τευε τῶν εὐσεβῶς ἀνευφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἰνα σέ δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδο-
ξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ρῦσαι καὶ ἀμαρτίας
καὶ δόξης μέτοχον ἐπουρανίου ποίησον τὸν προσ-
φυγόντα τῷ ἔλεει σου

Ἐξαποστειλῆρια. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Κυριακὴν τὴν μάρτυρα καὶ παρθένον, ὧδαῖς
ἐναρμονίαις ἀνευφημοῦμεν αὕτη γὰρ ἠυλόγησε
τοῦ σώματος, καθὰ φθείρεσθαι μέλλοντος, πολλὰς
βασάνους ἐνέγκασα διὰ Χριστοῦ τὴν ἀγάπην.

Ἐτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, Κυριακὴ σὺ τῷ Θεῷ,
παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς
μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας, σῶζε σεπταῖς σου
πρεσβεΐαις.

Θεοτοκίον.

Πανευγῆς παντάνασσα ἰεσίσαις, τῆς ἀθλοφό-
ρου σου Κυριακῆς, φύλαπτε τὴν ποιμνὴν σου
ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότητος διὰ παντός σε
ὑμνοῦσαν τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς ἄγνους ἱστῶμεν στιχ. δ'. ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη, δεῦτε συνδράμω-
μεν, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου καὶ σεπτῆς ἀθλοφό-
ρου· Κυριακὴ γὰρ ἡ μάρτυς πάντας ἡμᾶς, συνεχά-
λεσε σήμερον, εἰς εὐωχίαν ἀθάνατον τὰς αὐτῆς
ἀριστείας παραθέμενοι. δῖς.

Τὴν ἱεράν σου εἰκόνα κατασπαζόμεθα, νῦν
αἰσθητῶς ἀγία, νοερῶς δὲ τὰ θεῖα, λείψανά σου
πάντες ἀπὸ ψυχῆς, προσκυνοῦμεν, Κυριακὴ, ἐκ-
δυσωποῦντες βλάβης παντοδαπῆς, καὶ κινδύνου
ἡμᾶς ῥύεσθαι.

Κυριακῆς τῆς Παρθένου, δεῦτε συνέλθωμεν,
ἐν τῷ ναῷ τῷ θεῷ καὶ αὐτῆς τὴν εἰκόνα, τὴν πάν-
σεπτον σὺν φόβῳ καὶ χαρμονῇ, προσκυνήσωμεν
ἅπαντες, καθικετεύοντες ταύτην πάσης ὀργῆς,
καὶ ἀνάγκης ἡμᾶς ῥύεσθαι.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Δεῦτε τῆς Δημητσάνης ὁ λαὸς, συναθροισθέν-
τες σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ τῆς παρθενο-
μάρτυρος, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν,
φαλμικῶς ἄδοντες ἑναρμόνιον μέλος, τῷ ταύτην
δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ
ἀγαλλιάσει πρὸς αὐτὴν ἀναδοήσωμεν· χαίροις
ἀθλοφόρε ἔνδοξε, ἡ ὀφθεισα θαυμαστὴ μάρτυς τοῦ
Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· χαίροις ἀμνάς ἀφθορε,
ἡ τὴν γυναικεῖαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ
ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη· χαίροις Κυριακὴ πανεύ-
φημε, ἡ πρὸς ὕψος ὡς περιστερά ἀναπτᾶσα τῆς
τοῦ Ἁγίου πνεύματος πτεροῖς· καὶ πρὸς τὸν οὐρά-
νιον σου πατέρα καταπαύσασα, πρέσβευε αὐτῷ,
ἀπὸ πάσης προσβολῆς καὶ περιστάσεως λυτρώσα-
σθαι τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας τὴν πανέορτον
μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ, Μακαρισμοὶ, τὴν Γ'.
καὶ ΣΤ'. ᾠδὴν τοῦ κανόνος τῆς Ἁγίας. Ἀπόστολον καὶ
Εὐαγγέλιον *ζήτηι τῆς Ἁγίας Βαρβάρας*. Κοινωνικόν,
εἰς μνημόσυνον.

Μεγαλυνάριον.

Εχοντες ναόν σου τὸν ἱερόν, Κυριακὴ ἀθλο-
φόρε, ὡς προπύργιον ὀχυρόν, προσφεύγομεν ἐν
τούτῳ, καιρῷ τῷ τῆς ἀνάγκης, καὶ ἐπηρείας πά-
σης αὐτῷ λυτρούμεθα.